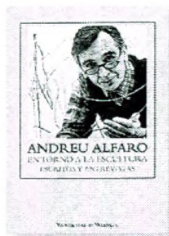

per Josep Palomero i José Miguel Segura

ANDREU ALFAROde José Martín Martínez i Evangelina Rodríguez Cuadros [eds.]
Editorial: Universitat de València
València, 2015 | Pàgines 316
Biografia i divulgació

La Universitat de València ha publicat en la col·lecció Paranimf un recull de les principals aportacions teòriques d'Andreu Alfaro (1929-2012), un dels escultors espanyols

imprescindibles del segle XX, que tant va contribuir a la modernització de l'art valencià contemporani, tenint com a referència especial les obres materialitzades en ferro de Julio González.

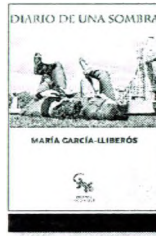
Després de la presentació institucional, trobem un estudi detallat dels dos editors, professors de la mateixa Universitat de València, en què presenten i analitzen els textos del mateix Alfaro, que es distribueixen a continuació en tres blocs. En el primer figuren sis aportacions seues, amb abundants referències històriques, en què reflexiona sobre l'escultura, un gènere més desatés que la pintura o l'arquitectura. El segon bloc conté catorze escrits en què es posiciona sobre aspectes d'actualitat i, absolutament compromès amb la democràcia i el valencianisme, reitera la seua admiració per Joan Fuster. En el tercer figuren dotze entrevistes en les quals Alfaro es revela com un actiu comunicador sincer i diàfan. JP

ROSY & JOHNde Pierre Lemaître
Traducció: Albert Pejó
Editorial: Bromera
Alzira, 2016 | Pàgines 159
Novel·la contemporània

Lemaître escrigué aquesta novel·la mentre treballava en 'Ens veurem allà dalt'. Els dos textos presenten aspectes paral·lels, com ara la fragilitat de les democràcies occidentals,

el poder destructiu, la maldat dels individus que provoquen la infelicitat i la desgràcia dels altres. La ficció de Lemaître no supera la realitat, però. A pesar de les set explosions que té previstes, el terrorista John Garnier no vol matar ningú. El que vol és que alliberen de la presó sa mare, acusada d'assassinat. Havent recuperat uns obusos de la Primera Guerra Mundial, amenaça amb fer-ne explotar un en una escola maternal si les autoritats no compleixen les seues exigències.

En aquesta novel·la policíaca, d'un humor corrosiu, trobem de nou els dos policies habituals de Lemaître: Camille Verhoeven, sempre de mal caràcter, i el seu company Louis, el millor de la seua promoció. La història, estressant i aterridora, funciona. El compte cap arrere de tres dies, amb les hores concretes de cada passatge, posen el lector nerviós per arribar al desenllaç. Una novel·la viva, que que sorprén i atrapa. JP

DIARIO DE UNA SOMBRAde María García-Liberós
Editorial: Sargantana
València, 2015
Pàgines 314
Novel·la contemporània

'Diario de una sombra' és el novè relat llarg de María García-Liberós, una narradora vocacional i sòlida, lliurada, que encarna aquesta literatura en carn viva

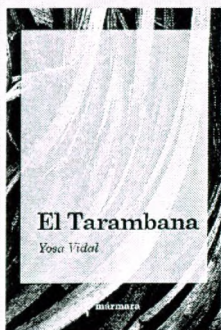
que, malgrat la seva qualitat, ha de lluitar contra vent i marea per fer-se un buit en les llibreries. Fidel al que em sembla un univers literari propi, l'autora desenvolupa un conflicte psicològic repuntat de matisos fulletonescs -l'abandó i l'absència inexplicable, les convencions socials i els desitjos més íntims de l'ésser humà, la autoiraició i la memòria, l'opulència enfront de la necessitat- en el si d'una família que no va ser però que vol ser, en la qual un passat-final del franquisme- viscut en contextos socioespacials oposats reapareixerà anys més tard darrere de la justícia, la veritat i l'amor amb el qual va ser viscut. Sobre aquest fil argumental l'autora construeix un discurs nítid i polifònic que integra una veu no focalitzada en tercera persona amb les dels actors principals, entre el relat clàssic, el diari i la narració epistolar. Arriscat-i lograt- envit d'una interessant escriptora sobre la identitat i condició de l'ésser humà. J.S.M.R.

LOS RICOS VAMOS GANANDOde Antón Losada
Editorial: Deusto
Barcelona, 2015
Pàgines 239
Assaig

El professor Antón Losada culmina amb aquest volum l'obstinació de reivindicació i defensa de tot el públic iniciat en 'Piratas de lo público'. Sobre la inquietant hipòtesi

-compartida per altres autors de just com Umberto Eco, per exemple- d'una neomedievalització de l'Europa a tots els nivells, l'autor desenvolupa conceptes com el del pensament patrocinat, l'econo-moral, la desigualtat justa, les teories del degoteig i del drenatge, l'austerocràcia, el capitalisme d'amiguets, el neovasallatge laboral, l'antipolítica, la democràcia de visió única, o la contraadministració que, per desgràcia, es repeteixen d'una manera o un altre -més o menys impudicament- davant els nostres nassos en els mitjans de comunicació. Avis intel·ligent i sagaç -convincent des del meu modest entendre- a navegants despistats, sense rumb algun o simplement despreocupats. El professor Losada no es pregunta, en definitiva, per què protesten els ciutadans, sinó per què no protesten més. Que cadascú es doni a si mateixa una resposta, si pugues... Però llegir a aquest autor li pot resultar aclaridor. J.S.M.R.

destaquem...

La història d'un "pícaro"
en el Xile més convuls**EL TARAMBANA**de Yosa Vidal
Editorial: Màrmara
Madrid, 2016
Pàgines 208
Narrativa hispanoamericana

De sorprenent i, fins i tot, extravagant podria definir-se la primera novel·la de la xilena Yosa Vidal. Sorprenent per presentar una novel·la picaresca en ple segle XXI. Extravagant per aquest llenguatge plagat de dites i frases fetes que el lector actual, més procliu a les oracions més simples i directes fruit d'una economia del propi llenguatge, ja no està acostumat. No és aquesta una novel·la d'aquests temps, no, és més aviat una "rarsa", la qual cosa, haig de confessar, s'agraeix.

'El Tarambana' (Màrmara) és la història d'una jove noia que fuig de la seua llar. Aquesta fugida suposa un viatge per diversos racons del seu país, Xile, a la recerca d'un lloc que pugui considerar novament familiar. El periple que emprèn és també un procés de cerca interior, de saber qui és en realitat. En poques pàgines ens adonem que no estem davant una d'aquestes dones histèriques, volubles, xafarderes i insensates que únicament s'interessen pel coqueteig i aconseguir un bon marit, aquestes dones subjugades per una societat masclista i patriarcal. La protagonista d'aquesta història sorprèn des del principi en prendre la decisió de viure en un món d'homes, com a home. Es converteix, per tant, en "pícaro".

Transvestida, ocultant el seu físic real, comença la seua particular marxa, treballant per a diversos patrons aquí i allà, enredant-se en diverses baralles, emborratxant-se en tavernes, flirtejant amb més d'una damisela... Yosa Vidal ha sabut captar a la perfecció aquest estil sorgit al Segle d'Or gràcies a una història que és, en realitat, una confessió, o millor dit, el relat personal d'un/a supervivent en un món que sempre s'ha vist marcat per l'avarícia, la por i l'afany de poder. I és que, encara que el seu estil i plantejament sigui barrocs, l'autora xilena trasllada tota l'acció a les dècades dels 60 i 70 del segle XX, a una època fosca de la història de Xile -cop d'estat i règim militar-. Diguem que, de forma subreptícia, Vidal aprofita les aventures i desventures d'aquest "tarambana" per criticar aquest període fúnest en el qual les desaparicions, assassinats i injustícies eren el pa el nostre de cada dia, la qual cosa suposa un gir sorprenent en superposar en una mateixa història dues èpoques ben diferenciades mitjançant l'ús d'un llenguatge anyenc i una trama que segueix present en la memòria de molts xilens. ≡

Eric Gras